

holdte socialudgifter. Medens kommunerne i almindelighed skal indsende disse regnskaber til amtet, skal Københavns og Frederiksberg kommuner indsende regnskaberne til socialministeriet. Med København og Frederiksberg kan i denne henseende sidestilles de i udvalgets spørgsmål nævnte andre store kommuner.

Bestemmelsen i lovforslagets § 25, stk. 1 — der svarer til den gældende lovs § 69, stk. 1 — indeholder en henvisning til ovennævnte bestemmelse. Det følger heraf, at klager over de kommunale myndigheders afgørelser i almindelighed skal påkendes af amtmanden, men at klager over de kommunale myndigheder i København og på Frederiksberg påkendes af socialministeren. For så vidt angår sådanne store kommuner, der med hensyn til indsendelse af regnskaber måtte være ligestillet med København og

Frederiksberg, skal klager ligeledes rettes til socialministeren.

De beskrevne regler svarer ganske til reglerne i forsorgslovens § 76, stk. 1, om kommunernes indsendelse af regnskaber og i forsorgslovens § 50, stk. 1, om klager over de kommunale myndigheders afgørelser.

Socialministeriet har hidtil ikke bragt bestemmelserne til anvendelse på andre kommuner end Københavns og Frederiksberg.

Jeg vil intet finde at indvende imod en ændring af bestemmelsens affattelse, således at ordene „samt fra andre store kommuner, hvis forsørgelsesvæsen ledes af en selvstændig juridisk forvaltning“ udgår, og at der som 2. punktum indsættes følgende: „En lignende ordning kan af socialministeren godkendes for andre større kommuner.“

Jul. Bomholt.

/ Juhl-Christensen.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om folkeforsikring.